

просъ. Още въ едно заседание на 10 декемврий 1862 г. се образува въ Браила акционерно дружество, което си поставя за целъ да издава този вестникъ, и въ настоятелството му били избрани Никола Ценовъ, Петъръ Симовъ, Михайлъ Поповичъ, Кост. Поповичъ, д-ръ Ив. Селимински, Иванъ Лазаровичъ и Д. Ст. Налбантовъ. Въ програмата на вестника, който започва да излиза на 31 май 1863 г., е изтъкната следната главна целъ: „Да насърди сичко, кое-то ся съединява за да спомогне на умствено-то и нравствено-то развитие на народа-тъ, и да прогони и унищожи сичко, кое-то, чрезъ зломысленна система, клони да възпре това развитие; ето въ малко думи, программа-та ѝ (на Българска пчела)“. Вестникътъ остава вѣренъ на тази програма и дава тонъ на общественото мнение между българската емиграция въ Ромъния по злободневнитѣ културни и национални въпроси.

Любопитни сж за насъ, въ тази свръзка и съ огледъ къмъ времето, мислитѣ, които Селимински нахвърля въ дневника си отъ Дрезденъ, на 10 май 1863 г. Тѣ ни каратъ още веднажъ да съжالياме, че този човѣкъ, тѣй склоненъ къмъ философски хрумвания и сентенциозенъ начинъ на изказване, не отбелязва по-често впечатленията, идеитѣ и настроенията си на момента, въ които се разкрива единъ оригиналенъ погледъ върху свѣта. Случайно записани, тѣзи изповѣди и размишления допълватъ многото други наблюдения, прѣснати навредъ въ съчиненията му и правени все подъ жгъла на собствения установенъ отдавна мирогледъ. „Като обикаляхъ изъ Европа, пише той въ Дрезденъ, дойдоха ми следнитѣ мисли, които веднага отбелязахъ“. И ето нѣкои отъ тѣхъ, като приносъ къмъ политическата и социалната философия на Селимински:

„Животътъ на хората отъ нецивилизованитѣ народи се направлява отъ насилието и лукавството, а на тия отъ цивилизованитѣ — отъ съревнованието и взаимнитѣ задлъжения.

„Обща страсть е у хората да се надпреварятъ едни други и да не зависятъ отъ волята на други. Тѣ постигатъ това двойко: чрезъ насилие и чрезъ доброволенъ сговоръ. У нецивилизованитѣ народи надмощието се постига чрезъ насилие, гнетъ надъ по-слабитѣ; а у цивилизованитѣ — чрезъ култура, добродейность и дългъ.

„Напредналата въ развитието си Европа прилича на заприщена рѣка, която или чрезъ измѣстване на яза, или чрезъ преливанетоъ му би могла да се запази, — иначе ще се разлѣ сама по себе си и ще произведе наводнение.